

Sommige mensen zijn zo geliefd dat ze na hun dood ook virtueel worden gemist. Maar wie vertelt hun internetvrienden waarom de online-club een lid minder telt?

Doodgaan op internet

In 2005 neemt de Amerikaanse Kathy Felkai een abonnement op de fotowebsite Flickr. Tot aan juni 2008 plaatst ze er met de regelmaat van de klok foto's, in totaal meer dan negenhonderd. Mooie foto's die haar een grote schare vrienden oplevert. Op 12 juli 2008 plaatst ze een foto van een paardehoofd met de titel 'Vaarwel... voor een tijdje'. Geen van haar contacten die op dat moment vermoedt dat Kathy ziek is.

Op 3 augustus 2009 verschijnt er op haar Flickrpagina een foto van een roos. Hij is door haar familie geplaatst, die meldt dat Kathy is overleden aan de gevolgen van kanker. Er komt een stroom onlinecondoleances los. Je zou verwachten dat Kathys onlineleven daarmee, samen met haar fysieke leven, is afgelopen. Maar nee, nog niet: haar familie gaat door met foto's op Flickr plaatsen die Kathy maakte. Deze familie heeft ingezien dat een onlinebestaan niet zomaar afgebroken zou moeten worden en dat de honderden foto's van Kathy op Flickr, een blijvend eerbetoon kunnen vormen. Daarin zijn ze bijzonder.

Vaak beseft de omgeving van iemand die actief is op een sociaal platform onvoldoende hoe belangrijk dit digitale dubbeleven is. Dat leven, op sites als Flickr, Hyves, Facebook, Twitter en noem maar op, kan intensiever en actiever zijn dan het echte sociale leven. Als

het door overlijden ineens wordt afgebroken, verdwijnt er uiteindelijk niet alleen een belangrijke nalatenschap in de vorm van onlinecontent, ook de contacten en vrienden worden in verwarring achtergelaten omdat iemand uit hun midden plotseling zwijgt.

Volgens het internet-marketingbureau Comscore bezocht 75 procent van de ruim 282 miljoen Europese internetgebruikers in december 2008 een sociaal netwerk. In Nederland deed 60 procent dat, waarvan een groot deel voor rekening komt van het razend populaire Hyves, dat volgens eigen opgave 9 miljoen profielen op de site heeft staan.

Wat gebeurt er in de praktijk met je onlinefotoverzameling of profiel als je overlijdt? Als je een betaald 'pro' of 'gold' lidmaatschap hebt en je betaalt niet meer, dan wordt je account gedowngrade naar 'gratis'.

Maar ook gratis accounts blijven niet tot in de lengte der dagen bestaan. Is er op Flickr zes maanden geen activiteit geweest, dan wordt het abonnement beëindigd en je onlinecontent gewist. YouTube is hier vager over, maar reken op zes tot twaalf maanden. Hyves zegt niet te weten, maar naarmate het aantal niet-actieve accounts oploopt, zal men er uiteindelijk niet aan ontkomen. Om dit te voorkomen zou je afspraken met je partner, familie of erfgenamen moeten maken. Je kunt zelfs testamentair laten

regelen hoe je je onlinebestaan wilt afwikkelen.

Voor wie content met financiële waarde heeft, zoals een rekening met digitaal geld, onroerend goed op Second Life of een virtuele boerderij op een van de sites voor *farming games*, is dit nog actueler. Wat er minstens moet gebeuren, is dat iemand je onlinevrienden en -contacten informeert dat je overleden bent. Veel onlinecontacten zijn oppervlakkig, maar er zijn ook hechte vriendschappen tussen mensen die elkaar alleen via internet kennen. Hen een overlijdensbericht per post sturen is onmogelijk, dus regel dat iemand in kan loggen op je account om je vrienden te informeren. Ook als je nog jong en springlevend bent, kan het geen kwaad hierover na te denken.

Op Hyves zijn tientallen voorbeelden te vinden van deelnemers die achter hun gebruikersnaam 'overleden' hebben staan, al dan niet met een datum. Het in stand houden van die pagina's, zegt Raymond Spanjar, de oprichter van Hyves,

Het in stand houden van pagina's van overleden Hyvers kan helpen bij de rouwverwerking van de familie of de online-vriendenkring.

kan helpen bij de rouwverwerking van de familie of de onlinevriendenkring. Op de profielpagina van de op 1 augustus 2009 overleden hyver Richard de Jong (<http://papapinoo.hyves.nl/>) hebben de nabestaanden zelfs een foto van zijn graf geplaatst. Hierdoor weten we in ieder geval dat er sprake is van een écht overlijden. Dat is namelijk niet altijd het geval: er zijn ook mensen die online zelfmoord plegen, maar in werkelijkheid gewoon doorleven. Er is zelfs een woord voor: 'pseucide'. Zo'n schijnzelfmoord is meestal een schreeuw om aandacht.

Echt doodgaan of je dood aankondigen op internet komt ook voor. De eerste die dat deed was de Chinees Lu Youqing, die bijna tien jaar geleden een kankerblog bijhield. Jongemannen die van plan zijn hun school uit te moorden en daarbij ook zelf het leven te laten, willen dit nog weleens op een sociaal platform aankondigen. Zoals in het geval van de 17-jarige Tim Kretschmer die vorig jaar in maart in Duitsland zeventien medeleerlingen doodschoot en dat vooraf aankondigde op een sociaal netwerk.

Op de Flickrpagina van Kathy Felkai is het ondertussen stil. De reacties op haar foto's worden, naar gelang de tijd verstrijkt, steeds minder talrijk. Na plaatsing van de laatste foto laten nog slechts 15 van haar 163 vrienden van zich horen. Ook op internet bestaat het eeuwige leven blijkbaar niet. —Ronald van Erkel